

Denne bestemmelse om, at såvel institutioner m.v. som religiøse samfund skal godkendes, modvirker samtidig, at reglerne omgås.

Religiøse samfund kan være kristelige og ikke-kristelige. Inden for den kristelige del findes de folkekirkelige organisationer, frimenighederne og de frikirkelige organisationer.

6. Som nævnt skal skattemyndighederne påse, at de godkendte institutioner m.v. og religiøse samfund anvender deres midler, herunder de modtagne ydelser, til de godkendte formål. De godkendte institutioner m.v. og religiøse samfund skal derfor indsende deres regnskab til skattemyndighederne hvert år.

Hvis det fremgår af regnskaberne, at midlerne anvendes til andre formål end de godkendte, kan statsskattedirektoratet nægte at godkende institutionen m.v. eller det religiøse samfund for de følgende år, ved at tilbagekalde den tidligere opnåede godkendelse. Det samme gælder, hvis midlerne ikke anvendes til det godkendte formål inden rimelig tid.

Bestemmelsen om, at der skal indsendes regnskab hvert år, er en skærpelse i forhold til de gældende regler. Efter den gældende praksis forbeholder statsskattedirektoratet sig blot ret til når som helst at kræve, at den godkendte institution indsender et revideret regnskab eller andre oplysninger. Regnskabsaflæggelse er imidlertid nødvendig for at kontrollere, at midlerne anvendes til de godkendte formål.

7. Institutionen m.v. eller det religiøse samfund skal være godkendt på det tidspunkt, hvor ydelsen forfalder til betaling.

Ansøgning om godkendelse for det kalenderår, hvor godkendelsen første gang skal have virkning, skal indsendes til statsskattedirektoratet i rimelig tid inden kalenderårets start. En godkendelse gives indtil videre, og kan meddeles første gang med virkning for ydelser, der udredes i kalenderåret 1987.

Statsskattedirektoratet behandler ansøgninger om godkendelse efter denne bestemmelse. Hvis statsskattedirektoratet giver afslag, kan afgørelsen ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

8. Fradragsbegrænsningerne skal ikke omfatte naturalydelser, der har form af *hel eller delvis fribolig* for nyderen. For sådanne ydelser opretholdes den gældende ubegrænsede fradragsret. Hvis ydelsen tilfalder institutioner m.v. eller religiøse samfund, er fradragsretten dog som hidtil betinget af, at institutionen m.v. eller det religiøse samfund er godkendt som berettiget til at modtage vederlags-

frie løbende ydelser med fradragsvirkning for yderen.

Til § 1, nr. 2

Den tidligere bestemmelse i ligningslovens § 13 blev ophævet ved lov nr. 452 af 8. december 1967.

Den foreslåede bestemmelse vedrører fradrag for udgifter til kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger.

Ifølge de gældende regler i ligningslovens § 14, stk. 7, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages kontingenter til arbejdsgiverforeninger, fagforeninger og andre faglige sammenslutninger, der har til hovedformål at varetage de økonomiske interesser for den erhvervsgruppe, hvortil den skattepligtige hører.

Disse regler ændres ikke ved det foreliggende forslag.

Til § 1, nr. 3

Bestemmelsen omhandler fradrag for ejendoms-skatte, forpagtningsafgifter og lignende byrder.

Efter de gældende regler kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fradrages beløb, som i indkomståret er anvendt til skatter og afgifter på fast ejendom og næring, til tiende, fæste- og forpagtningsafgifter og lignende byrder. Ejendoms-skatte af de ejerboliger, hvoraf lejeværdien beregnes efter procentreglerne i ligningsloven, kan dog ikke fradrages. Begrænsningen gælder således en- og tofamiliehuse, sommerhuse, ejerlejligheder til beboelse, stuehuse til landbrug m.v., samt blandede ejendomme.

Bortset fra, at bestemmelserne om fradragsret for udgifter til tiende og fæsteafgift ophæves som et led i regelsaneringen, ændres de gældende regler ikke ved det foreliggende forslag.

Udgifter til tiende og fæsteafgift forekommer ikke længere. Tiende var en på fast ejendom hvilende periodisk ydelse til kirken eller dennes institutioner. Loven om afløsning af tienden blev ophævet ved lov nr. 543 af 19. december 1972. Fæste er en ældre betegnelse for leje af en landejendom efter særlige regler. Indtil slutningen af 1800-tallet spillede fæste en stor rolle i Danmark, idet de fleste bønder havde fæstet deres ejendomme. Fæstegods gik imidlertid i 1919 over til selveje, og fæstetvungen blev ophævet ved lov nr. 106 af 3. april 1925.